

Özlem

– Kent yitiđi · 01 Mart 2022

ÖZLEM

Yüređimden uğurlayamadığım
Derinliklerin uçurumunda
Denizin maviliđinde kalmıř gözlerin
Dorukların semalarında
Kuytuların içinde bir ormanın en dipteki ağacında
Damla damla birikmiř hasretin
Yeřilin her tonunun toprağa karıştığı Hazan'da
Yere düşmüş yaprakların kırıklığında ellerin
Sabah uykusu kadar beklenen
Seher yelinin esintisinden
Burnumun diređini sızlatan kokun
Sesinin en acıklı tonu

Odamı çınlatan çalar saatin ezgisi
Uyanmamak için uyuduđum
Düşlerimin hülyalarında
Feryat figan sorduđum sensin
Mutluluk uzaktan el sallarken
Boynunu göđsüme yasla yaslayansın
Okuyamadığım hissiyatımın
Tamamlanmamıř kelimelerimsin

Sayfa sayfa yazdığım en güzel ben'sin
Aynalarda bakamadığım göz bebeğimsin
Gözyařımda yađmur olup
Gönül toprađıma deđen en güzel çiçeksin
Suya yazdığım sitemimsin
Sen sen bilmem ki nesis?
İlmek ilmek ördüğüm acıların
Üzerime yakışan en şık hırkasısın

Saçlarına dokunduğum hatıraların
Şefkat yüklü yarınlarısın
Daha ne kadar arayacađım seni

Denize bakan evlerin pencerelerinde?
Hangi sokağın sonundan geleceksin?
Yön bilmeyen adımlarıma

Kime baksam Sen!
Kime baksam sen değil!
Feda ettiğim güzelliklerin güzelisin
Sevdiceğim, sevdiğimsin
Mahşer'de bulacağım ilk kişisin